

[Ingerlise Koefoed]

glæde for arbejdsløse, bistanmodtagere og efterlønsmodtagere, men også vil kunne benyttes af f.eks. skifteholdsarbejdere og hjemmegående husmødre, kan iværksættes.

Rundt omkring i landet diskuterer man desuden, hvilke vejledere der vil være brug for i denne forbindelse, da man er klar over, at der, når det drejer sig om idræt for voksne, som måske ikke før har været i forbindelse med idræt, er behov for særlige former for vejledning og for opsøgende arbejde.

Selvfølgerlig kunne man forvente, at det breddeidrætsudvalg, som arbejder for øjeblikket, også ville tage disse ting op til overvejelse. Men det ville efter spørgerens mening være forkert, hvis man henviste et så særligt problem som dette til breddeidrætsudvalget, der i forvejen har problemer nok at beskæftige sig med. Derfor håber spørgeren, at ministeren uafhængigt af breddeidrætsudvalgets arbejde allerede nu har gjort sig nogle tanker om, hvordan et tilbud om idræt for arbejdsledige snart vil kunne sættes i gang.

Foreløbigt svar (20/2 86):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg nedsatte i efteråret 1985 et lille arbejdsudvalg bestående af repræsentanter fra de organisationer, som arbejder med idræt for arbejdsledige/idræt i dagtimerne. Formålet var at få opsummeret den hidtidige virksomhed og eventuelt få konkrete forslag til initiativer på området.

Udvalget har afsluttet sit arbejde, og jeg skal vende tilbage, så snart den endelige rapport fra udvalget foreligger.

Spm. nr. S 670

Til *ministeren for skatter og afgifter (7/2 86)* af:

Rønholt (KF):

»Er det en korrekt fremgangsmåde, Herning byråd har anvendt over for beboerne i Gullestrup, når man via vurderingsreglerne fortryder en indgået aftale om overtagelse af ejendomme placeret i byzone?«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er den TV-Aktuelt-udsendelse, der blev sendt torsdag

den 6. februar 1986. Af udsendelsen fremgik det, at Herning kommune i forbindelse med by- og landzoneloven havde indlemmet nogle landbrugsejendomme i byzone på et tidspunkt, hvor kommunen forudså et stort behov for byggejord. På baggrund af et lavere aktivitetsniveau havde kommunen alligevel ikke behov for det pågældende jordareal. Lodsejerne søgte at fastholde kommunen på et tilsagn om overtagelse af deres landbrugsejendomme og nedtrappede samtidig produktionen. Lodsejerne fik ved et møde på rådhuset bekræftet, at kommunen ville overtage deres ejendomme.

Herning kommune ankede en offentlig vurdering af de pågældende ejendomme til ligningsdirektoratet og fik på den baggrund nedsat ejendomsvurderingerne så meget, at der var tale om negativ frigørelsesafgift, hvilket åbnede mulighed for kommunen for at løbe fra tilsagnet om overtagelse af de pågældende landbrugsejendomme, på trods af at lodsejerne allerede forinden havde modtaget opkrævning på frigørelsesafgift.

Svar (19/2 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg har forstået, at de ejendomsbesiddere i Gullestrup, som spørgsmålet drejer sig om, gør gældende, at de har fået et tilsagn om, at Herning kommune ville overtage deres ejendomme efter en regel i loven om frigørelsesafgift. Herning kommunes borgmester bestriber imidlertid, at der er indgået en sådan aftale. Jeg synes ikke, at jeg kan udtale mig om, hvorvidt der foreligger en aftale eller ej, og derfor vil jeg også afstå fra at svare på, om Herning byråds fremgangsmåde har været korrekt. Til orientering om baggrunden for den pågældende sag kan jeg i øvrigt oplyse følgende om sagens hovedtræk. Efter loven om frigørelsesafgift skal der betales afgift, når en landbrugsejendom bliver inddraget i byzone. Loven indeholder endvidere særlige regler om ejendomme, som i 1970, da zonelovgivningen trådte i kraft, automatisk kom i byzone, fordi de i forvejen var placeret i mellem- og inderzone. Disse ejendomme er som udgangspunkt ikke omfattet af reglerne om frigørelsesafgift, men hvis ejeren imod at afgive en særlig erklæring har opnået en lempeligere ejendomsbeskatning, skal han til gengæld betale frigørelsesafgift, og det skulle